

Wszystkie ogłoszenia: Na 1-ej stronie wiersz petytowy mk. 4.00, na III-ej stronie—mk. 2.00, na IV-ej stronie— 1.50 f., nadesłane za wiersz garmentowy—mk. 5.00 Drobne ogłoszenia po 30 fen na wiersz. Najmniejsze drobne ogłoszenie mk. 1.50.

Redakcja i Administracja mieszczą się pod Nr 4-ym przy ulicy Starososnowieckiej w Sosnowcu.

Adres dla listów i depesz: „Iskra”, Sosnowiec.

ISKRA

Dziennik polityczny, społeczny i literacki

Prenumerata wynosi: Z odnośnieniem rocznie mk. 72.00 — półrocznie mk. 36.00 — kwartalnie mk. 18.00 — miesięcznie mk. 6.00, z przesyłką pocztową mk. 6.00 fen. miesięcznie. Cena numeru pojedynczego 30 fen

Redakcja otwarta od 8 rano do 7 wiecz. — Rękopisów nadesłanych Redakcja nie zwraca.

Oddziały własne: W Będzinie ul. Małachowskiego 9, w Dąbrowie ul. Sienkiewicza

KINO OAZA w Sosnowcu.

Dzisiaj i dni następnych. Arcydzieło poezji i sztuki kinematograficznej p.t. **BOSKA KOMEDJA (Piekiełko Dantejskie)** w 5-iu częściach.

(Rząd włoski za popularyzacje tego obrazu wyznaczył filmie Milano-Film 1,000,000 lirów subsydjum). Polecamy filmę tę szczególnie dla zakładów naukowych oraz szerszych warstw publiczności, jako wspaniałą ilustrację potępieńskich mąk.

ANONSI! Od 23 lutego 1920 r. rozpoczynamy wyświe „JACCUSE” tlanie najgłośniejszego obrazu sezonu w III serjach pt. (OSKARZAM).

KINO SFINKS w Sosnowcu.

SENSACJA ŚWIATOWA! Od poniedziałku 16 do 22 lutego SENSACJA ŚWIATOWA! Dla dzieci dozwolony. 3-cia Serja Cyрку Wolfsona.

Tajemnicze ślady W HOTELU POLONIA CUDOWNA MAŁPA JACK

Włoski dramat cyrkowy w 5 u częściach w roli głównej występuje NAD PROGRAM! St. Broneckiego WYSTĘPY znakomitego humorysty, ulubieńca publiczności NA SCENIE! z zupełnie nowym repertuarem.

ANONSI! Od 23 go lutego „Macistes Contra Puhacz” Sensacyjny obraz włoski w 8 części.

Doktor Paweł Broniatowski w Częstochowie, ul. św. Panny Marii t. j. II Aleja Nr. 21, obok teatru — Paryskiego. — Choroby skórne, dróg moczowych i weneryczne. Przyjmuje od 9—12 rano i od 4—7 pop. Panie od 12—1 po pol.

D-r medycyny Wład. Bitny-Szlachta k. ordynat. kliniki chorób skórnych, weneryczn. i moczopłucowych. Używ. prep. 914. Analiz. mikroskop. 2—11 g. r., 5—8 pp. Kob. 5—6 pp. ul. Małachowskiego (Fabryczna) № 16 d. Pogody.

ś. † p.

Henryk Woliński st. ulan 3 pułku ułanów, członek Związku Florjańskiego, zmarł dnia 19 lutego 1920 roku, przeżywszy lat 22. Wyprowadzenie zwłok ze szpitala dla zakaźnych, na cmentarz Sosnowiecki, nastąpi w dniu 22 b. m. o godzinie 3 po południu. Straże ogniowe okoliczne prosimy wziąć udział w pogrzebie, przez swe delegacje. Związek Florjański.

Wieści z G. Śląska.

Skarga polaków Wodzisław, 20 lutego. Polacy tutejsi przestali do komisji koalicyjnej skargę następującą: Według rozporządzeń komisji koalicyjnej w Opolu zakazana jest urzędnicom wszelka agitacja polityczna w urzędzie wobec podwładnych soldierskich osób. Mimo to p. rektor Müller, kierownik szkoły ludowej i wyższej szkoły żeńskiej w Wodzisławiu, uprawia dalej zakazaną politykę. Tak np. dopiero przedwczoraj rozdawał podczas nauki dzieciom szkolnym załączony kalendarz. Jak z kalendarza wynika, służy on tylko celom polityczno agitacyjnym i zatruwa duszę dzieci, oddanych opiece rektora Müllera. Rektor

Cenzura telegramów. Katowice, 20 lutego. Komisja międzykoalicyjna postanowiła: 1 Wzbronione jest wysyłanie telegramów cyfrowanych, prócz handlowych, zredagowanych według obowiązujących przepisów. 2) Wszystkie inne telegramy podlegają cenzurze władz wojskowych francuskich.

Wróciliśmy do Polski. Prusy zachodnie wobec restytucji władz polskich. Grudziądz, 18 lutego. Szesnaście miesięcy rozpiływały się gazety niemieckie wszelkich odcieni o smutnym losie, który czeka „Osträrke-ra” (mieszkańca połaci bałtyckich) z objęciem rządów na Pomorzu przez Polskę. Wysłano się na argumenty wprost potworne. Straszono bolszewizmem, rozpasaną soldateską, snepkiem słomy, grabieżą, konfiskatami. Żołnierz polski wkroczył miał tutaj bosy, obdarty, chory, bez dyscypliny, nieposłuszny — jako bicz boży dla niewinnej ludności. Urządzano tu aż do ostatnich godzin abszty i liebesmahle, festyny pożegnalne, duże niemieckie manifestacje publiczne. Pod grozą grenszuczu głośzono zapewnienia, że ziemia „praniecka” bałtycka pozostanie niemiecka, że nigdy polak nie będzie jej panem. Sporządzano do dni ostatnich protesty, zbierano podpisy. Rozczarowanie ogarnęło Niemców, gdy ujrzeli hallerozyków, strzelców pomorskich, ułanów warszawskich. Przypominały się im czasy wilhemowskich paraf, pruskiej dyscypliny. Spostrzegli, że Polska otworzyła armję, niweczającą zakusy germanów, że ma w ręku siłę, z którą trudno będzie walczyć grenszucowi i gwardjom reakcjonistów Noskego. Jeszcze większe ogarnęło jednak rozczarowanie Niemców, gdy spostrzegli, że „pranieckie” Prusy Zachodnie, ziemia miłchowska, chełmińska i kaszubska w przebiegu jednej doby najzupełniej polskie przybrały oblicze i prezentuje się dziś jako połać, całem tętnem bijąca po polsku. Nie widać tutejszy polak tak poprawnie językiem polskim jak brat jego z Małopolski lub Królestwa. Niemniej czuje się polakiem, z krwi i kości, duszą całą. Zdradza to masa ochotników, spiesząca do szeregów, zdradza to ludność, rzucająca się na każdym polu do rącej współpracy i zasilająca gospodarczy i polityczny byt Państwa. Niech świadectwem tego będzie pieniający się z wściekłości głos prasy niemieckiej,

Müller należy do „Freie Vereinigung zum Schutze Oberschlesiens”. A co to znaczy, wszystkim wiadomo. Wszecniemieckiego usposobienia jest on wielkim wrogiem polaków. U tych ludzi panuje to przekonanie, że ten Niemiec, który usłuchałby rozporządzeń komisji koalicyjnej, ubliżyłby swemu honorowi. Lud polski, który przestrzega rozporządzenia komisji koalicyjnej sumienie i czekał z cierpliwością na uwolnienie z barbarzyństwa niemieckiego, podnosi protest przeciw tej brudnej politycznej propagandzie p. rektora Müllera i prosi o zawieszenie go w urzędzie. Następują podpisy polskich radnych miejskich i zarządów towarzystw polskich w Wodzisławiu „Ogniska”, „Sokoła” i Towarzystwa urzędników polskich.

Marki pocztowe plebiscytowe. Katowice, 20 lutego. Ukazały się pierwsze marki plebiscytowe pocztowe wartości 2 i pół feniga. Liczba, oznaczająca wartość marki jest otoczona napisem francuskim „Commission de Gouvernement Haute-Silesie”. Po lewej stronie widnieje napis niemiecki „Oberschlesien”, a po prawej „Górny Śląsk”.

„Schwarzer Adler”. Katowice, 20 lutego. Wydawana pod powyższym tytułem gadzinówka przeciwpolsko-hakatystyczna została przez komisję plebiscytową zamknięta.

świadczący o wysokim pojęciu obywatelskim tutejszych rodaków i ich sile gospodarczej. „Przed kratami bramy dawniejszego banku Rzeszy w Toruniu (dziś polskiego) dzień w dzień, od godz. 1 — 8, niezliczone stoją tłumy. Widzi się dlonie ludzkie, kurczowo trzymające grube paczki banknotów niemieckich, widzi się mężczyzn i niewiasty dźwigających ciężkie sakwy z monetą złotą i srebrną. Godziny mijają, nim uda się zainteresowani dotrzeć do kasy... Dużo odchodzi, nie mogąc doczekać się załatwienia. Sam stałem dwie godziny daremnie. Udałem się do polskiego banku prywatnego, który także zamienia pieniądze. Na stole kasjera rosła stęś 1000, 100 i 50 markowych banknotów. Rozlega się dźwięk metalu złotego i srebrnego. Bank, nie mogąc podołać pracy liczenia, wybudował szyb do piwnicy, którym spuszcza się pieniądz metalowy. Ile milionów w złocie i srebrze w czasie od okupacji do dzisiaj odstawiono bankom, ani w przybliżeniu obliczyć nie można... A przytym płać banki polskie tylko 50 procent tej ceny, którą wyznaczył rząd niemiecki za kupno złota i srebra”. Niech głos prasy niemieckiej świadectwem będzie chlubnym dla ludności tutejszej. Ludzi się Niemiec, że wróci raz jeszcze w te dzielnice. Niedoczekanie jego. Tu każdy, w pracy, w czynie, w poczuciu obowiązku świadczy za Polskę, mieniem i życiem, złotem i srebrem, bo—nawet tą monetą pruską z wizerunkami różnacych Wilhelmów, której się pozbywa, jako wstrętnej pamiątki po butnym krzyżaku. Gdy gdzieindziej nie, wtedy tutaj na pewno z każdego oblicza, z każdego serca bije niema przysięga: Nie damy ziemi... Deka.

Podróż informacyjna podkomisji alianckiej po Spiszu i Orawie.

Nowy Targ, 20 lutego.

Międzynarodowa podkomisja odbyła w dniach od 8 do 16 lutego dalszy ciąg podróży informacyjnej samochodami po Spiszu i Orawie.

Ludność polska zachowywała się wobec przejeżdżających biernie, obawiając się teroru ze strony coraz liczniej sciąganej przez Czechów żandarmerji na teren plebiscytowy, jakkolwiek nie tała zadowolenia z powodu bliskiego usunięcia się wojsk czeskich. Natomiast w wielu miejscowościach oczekiwały podkomisje delegacje, przygotowane przez władze czeskie, które zapewniały ją o dobrych rzekomo stosunkach miejscowej ludności z okupantami.

O wartości tych delegacji może świadczyć już to, że notorycznie składały się one z naczelnika gminy, narzuconego przez Czechów, nauczyciela praysłanego z Czech, oraz żandarma.

Charakterystyczny wypadek zaszedł przy takim powitaniu w miejscowości Lapsz, której wójt, wydelegowany przez Czechów dla złożenia owych wierнопoddanych zapewnień, prosił podkomisję, aby wojska koalicyjne nie rekwirowały tak, jak czeskie.

Od Białej Spiskiej przez powiat kiezmarski, gdzie Polska domaga się plebiscytu, podróż odbywała się w bardzo szybkim tempie, z chwilowym tylko zatrzymaniem się w Kiezmarsku. Władzom czeskim zależało wyraźnie na tym, aby nie zetknąć podkomisji z tamtejszą ludnością, polską i niemiecką, jak najgorzej usposobioną względem obecnych okupantów.

Przez Trzcianą dojechała podkomisja do Jabłonki, gdzie odbywał się wielki wiec, zorganizowany przez uwolnioną w tych dniach z aresztu czeskiego p. Józefinę Machajównę. W zebraniu brały udział tysiące górali z Jabłonki i kilkunastu okolicznych wsi. Ludność zachodniej części O-

rawy, bez porównania odważniejsza od spiskiej i oddawna sprawująca Czechom niemało kłopotu, wśród okrzyków radości witała wysłanników koalicyj, jako oswoźdźdźcieli z pod czeskiego jarzma. Ołbrzymi łuk tryumfalny z napisem polskim, zasypane siedzących kwiatami świeżymi, świadczyły wymownie o uczuciach tego twardego ludu, który przy niebywałych prześladowaniach za polskość powołuje się stale na złożone Polsce jeszcze w listopadzie 1918 r. ślubowanie.

Delegat polski, dr. Diehl, był wprost entuzjastycznie witany. Uroczystość ta wywarła na członkach podkomisji wielkie wrażenie. Zgłosili się również do reprezentantów koalicyj w Jabłonce przedstawiciele gminy Chyżnego, umyślnie wysłani przez mieszkańców dla zaprzestowania przeciw samowolnemu zachowaniu się czechofilskiego wójta, który dzień przedtem zapewniał podkomisję, iż ludność Chyżnego nie życzy sobie plebiscytu, a chce być połączona z Czechami.

W ostatniej nadgranicznej wiosce piekielniku, wystąpiła delegacja wiejska, stwierdzając, że Piekielniczanie plebiscytu nie chcą, gdyż jako polacy bez głosowania chcą należeć do Polski. W tej miejscowości zapewne pod wpływem szybko roznoszącej się wiadomości, iż podkomisja słucha cierpliwie licznych zażaleń na Czechów, wniosła delegacja Piekielniczian okrzyk na cześć koalicyj.

Z Piekielnika przyjechała podkomisja dnia 16-go b. m. przez Czarny Dunajec do Zakopanego, celem odbycia dalszej podróży na Orawę w następnym dniu. W dniu 17-go lutego wyruszyła podkomisja w dalszą drogę przez Nowy Targ, Czarny Dunajec, Jabłonek do dalszych miejscowości orawskich, skąd przez powiat czadecki ma powrócić do Cieszyna.

Memorjał słowacki.

Słowacy żądają niepodległości.

Cieszyn, 20 lutego.

Deputacja słowaków wręczyła komisji międzysojuszniczej następujący memorjał:

Każdy naród posiada na podstawie 13 punktu zasad pokojowych prawo samostanowienia. Naród słowacki, jedyny ze wszystkich narodów, nie otrzymał prawa samostanowienia o sobie. Słowakom nie dano możności wypowiedzenia się za przynależnością państwową, nie pytano się ich wcale, w jakim państwie chcą żyć i pozwolono Czechom ich ujarzmić.

Czesi wprowadzili w błąd koalicyję, że słowacy i czesi to jeden naród o wspólnym języku i wspólnej kulturze i że słowacy sami proszą o połączenie się z nimi w jedno państwo, co było czystym i wyrachowanym kłamstwem.

Czesi zawiedli zaufanie koalicyj, nie podali bowiem słowakom braterskiej dłoni, lecz ujarzмили ich i naród słowacki, gdyż zamiast autonomji, na-

rzucili im hegemonję. W czesko-słowackiej republice najbardziej są uciskani ze wszystkich narodów słowacy, gdyż czesi nie uważają ich ani za mniejszość narodowościową, ani za naród suwerenny, wogóle nie uważają słowaków za naród, lecz za rzeszę najmitów i niewolników, których się na polu ekonomicznym w całej pełni wyzyskuje, gnębi pod względem kulturalnym, uciska niesłychanie pod względem narodowym, znieważa w najwyższym stopniu i wyszydza uczucia religijne.

Gnębiony naród słowacki domaga się od wysokiego trybunału sprawiedliwości, prawa samostanowienia o sobie, domaga się plebiscytu, któryby zdecydował o naszej niezawisłości państwowej. Nie chcemy do nikogo należeć—ani do Czechów, ani do węgrov: chcemy niepodległej Słowaczyny. Plebiscyt ma rozstrzygnąć kwe-

stję naszej niezawisłości narodowej, do czego icaly naród słowacki dąży i od czego nigdy nie odstąpi.

Prośbę naszą prosimy przedłożyć wysokiej konferencji pokojowej. Uważając wystąpienie nasze za swój święty obowiązek, ośmielamy się prosić

wysoką komisję koalicyjną, aby raczyła swoim możliwym wpływem wyjednać uwolnienie naszego wodza ks. Andrzeja Hlinkę, któremu jedynie za to nałożyli czesi kajdany, że bezgranicznie kochał swój biedny, przez Czechów ujarzmany naród słowacki.

prezydium Zrzeszenia rewizorów warszawskiej dyrekcji kolei państwowych, wyrażonej na zebraniu ogólnym w d. 14 lutego r. b., co do wystąpienia wiceprezesa bezpartyjnego Związku kolejarzy, p. Michniewicza, w sprawie zawarcia pokoju z Rosją bolszewicką w myśl uchwały Rady naczelnej PPS. Wydział wykonawczy Związku zawodowego kolejarzy swym jaskrawo politycznym wystąpieniem i groźbami pod adresem rządu niejednokrotnie gwałcił zasadę bezpartyjności, postawioną w tytule Związku. Protestując przeciw takiej „bezpartyjności Związku“ i ingerencji w sprawy polityczne, oraz wrogiemu traktowaniu władz rządowych przez przedstawicielstwo ZZK., zzywamy kolegów kolejarzy, aby energicznie reagowali na te niewiastliwe i kompromitujące kolejarstwo polskie zachowanie się zarządu Związku“.

P. A. T. Te trzy litery oznaczają nazwę agencji telegraficznej polskiej. Jak jesteśmy obsługiwani przez agencję, możnaby o tym tomy pisać. Najważniejsze wydarzenia z życia narodu są pomijane, natomiast przesyłane są bzdurstwa, bez których obyć się można doskonale. Prasa prowincjonalna dawno już domaga się reorganizacji tej instytucji, ale dotąd bezskutecznie.

Zapomoga na budowę dróg bitych. Ministerjum robót publicznych na zasadzie decyzji rady międzyministerjalnej postanowiło udzielić gminom wiejskim w powiecie będzińskim zapomogę na budowę 70-ciu kilometrów bitych dróg gminnych w ogólnej sumie 5 milionów marek. Kwoty z tej sumy gminy otrzymują przy pośrednictwie wydziału powiatowego sejmiku będzińskiego w połowie, jako dotacje bezzwrotne, w drugiej zaś połowie — jako pożyczki ze spiątki w ciągu lat 15.

Tylko rubla. Nasi kmiotkowie zaczynają znów powracać do waluty rublowej. Wszelkie transakcje większe po wsiach i miasteczkach dokonywane są w rublach. Ani konia, ani krowy, ani nierogacizny nie można kupić inaczej, jak tylko płacąc za to rublami.

Nawet przywozący do Sosnowca siano słomę, i t. p. kmiotkowie wymagają zapłaty w rublach, z czego najczęściej się cieszą kantory wymiany.

Przeciw pędzeniu gorzałki po wsiach. W szeregu rezolucji przyjętych przez dzielnicowy zjazd ludowców pominięto jedną, która powinna być uchwaloną, a którą formuluje p. A. Ambroziewiczowa, redaktorka „Poradnika przem.-gosp. dla kobiet“ w ten sposób:

„Ponieważ rząd dotychczas nie stanowczego nie uczynił w sprawie zniesienia tajnych gorzeln, które w chałupach chłopskich mnożą się nieustannie przynosząc szkodę państwu polskiemu, a krzywdę tym, którzy zboża na chleb nie mają — należy podjąć w tej mierze natychmiast energiczną akcję. Rozumiejąc, że postawienie stronnictwa ludowego, wybrani przez chłopów, winni są swym wyborcom nie tylko obronę ich interesów politycznych i partyjnych, ale też kierunek moralny, powinni oni nie dopuszczać do karygodnych nadużyć przez marnowanie zboża na gorzałkę i powołać komisję któraby niezwłocznie z ramienia stronnictwa ludowego użyla wszelkich spo-

Mordercy rodziny carskiej przed sądem.

Proces w Permii.—Czternaście wyroków śmierci.

Moskwa, w lutym.

Bolszewicka „Prawda“, wychodząca w Moskwie, podaje sprawozdanie o rozprawie przeciw mordercom rodziny carskiej.

Proces odbył się przed trybunałem rewolucyjnym w Permii. Rozprawa prowadzona była w tym duchu, ażeby wykazać, że odpowiedzialność za morderstwo nie spada na rząd sowiecki, lecz że zbrodnie popełnione były inspirowane przez rewolucjonistów lewicowych. Proces trwał dwa dni, oskarżonych było 25 osób, między nimi trzej członkowie sowietu z Jekaterynburga, gdzie mord popełniono, i dwie kobiety. Reszta oskarżonych należała do straży strzegącej rodziny carskiej. Zarzucono oskarżonym zamordowanie cara, carowej i jej córki Olgi, Marii i Anastazji oraz dwóch osób z orszaku. — Zwraca uwagę fakt, że w tym oficjalnym sprawozdaniu niema wzmianki o b. carwi-

ozu Aleksym i o Wielkiej Księżnej Tatjanie, czwartej córce carowej.

Główny oskarżony Jachułow oświadczył, że mord popełniony został z inicjatywy socjalnych rewolucjonistów, do których partji przynależał. Gdy czecho-słowacy zblizali się do Jekaterynburga, zaczęły ówczesne władze rewolucyjne przyjmować chwiejne stanowisko, Jachułow korzystał z tej chwili, aby zamordować rodzinę carską. Przyznał, że był obecny przy egzekucji, przeczy jednak, jakoby przy plądrowaniu zwłok miał udział.

Przed rozstrzelaniem Mikołaj II zawołał rzekomo: „Za moją śmierć naród przeklnie bolszewików“.

Sąd skazał Jachułowa na śmierć a prócz niego skazano jeszcze na śmierć czterech innych członków partji socjalno-rewolucyjnej i dziewięciu członków straży.

Drożyzna a pokój z Rosją.

Jednym z najpopularniejszych argumentów, używanych przez naszych pacyfistów, jest twierdzenie, że obecna drożyzna ustanie z chwilą zawarcia pokoju.

Otóż fakty i materia jakich nam dostarczył pokój między Rosją a Estonją świadczą, że należy się raczej spodziewać skutków wręcz przeciwnych.

Świeżo zawarty pokój estońsko-sowiecki obfituje bowiem w bardzo przykre dla gospodarczych stosunków Estonji rezultaty. Już w czasie rozejmu, skutkiem ułatwionej komunikacji z wygłodzoną, a płacącą bajeczne sumy Sowdepją cena chleba podniosła się w Estonji o 100 proc., sążeń drzewa opałowego kosztuje 1,000 marek estońskich, a jest przewidywane, że ceny produktów pierwszej potrzeby wzrosną do tych niebywałych norm, jakie są obecnie przyjęte w państwie sowieckich carów. Jak donoszą pisma estońskie — położenie ekonomiczne Estonji pogarsza się z dnia na dzień.

Co będzie u nas w Polsce w razie nastania okresu pokojowego nie trudno przewidzieć. Paskarze nasi, posiadający w Rosji rozległe stosunki jeszcze z czasów przedwojennych, rzucą się od razu do wywołania od nas wszystkiego co się tylko da, wszelkie zapasy nasze i artykuły pierwszej potrzeby rozpłyną się w olbrzymich przestrzeniach Rosji i oczywiście ceny ich wzrosną do niebywałych rozmiarów.

Czy nie tutaj przypadkiem należy szukać źródła, iż nasi

finansisci i paskarze — tak usilnie prą do pokoja za wszelką cenę?

Kronika.

KALENDARZYK.

Dziś w sobotę 21 b.m. Maksymiana
Jutro w niedzielę 22 b. m. Kat. św. Piotra w Aut.

Wschód słońca g. 7 m. 08
Zachód „ g. 5 m. 21

„Wojna czy pokój?“

Na zjeździe Narodowego Zjednoczenia ludowego, okręgu Zagłębia Dąbrowskiego w Sosnowcu d. 15 b. m. przyjęto następującą rezolucję:

„Agitacja przeciwko wojnie w obliczu niebezpieczeństwa z zewnątrz jest szkodliwa dla państwa i dla sprawy szybkiego zawarcia pokoju. Czynne współdziałanie z wrogiem zewnętrznym przez tak zwany strajk polityczny pod hasłem: „precz z wojną“, jest zdradą narodową!

Sprawa wojny i pokoju musi należeć do czynników, przez naród powołanych: sejm, rząd i naczelnika państwa, do których żywnie zaufanie“.

Kolejarze o pokoju. „Kurier Warsz.“ otrzymał następujący protest:

„My, niżej podpisani, pracownicy dyrekcji budowy kolei, przyłączamy się do opinji

Staraniem T-wa Pożyczkowo-Oszczędnościowego w Gzładzi odbędzie się w dniu 21 lutego o godz. 9 i pół rano

nabożeństwo żałobne

za zmarłych członków Zarządu i Rady ś. p. Leonarda Łakomika, Feliksa Cichego i Karola Rudkowskiego, o czym zawiadamia Zarząd.

sobów przez swój wpływ i przy pomocy władzy, aby takie gorzelnie znieść z powierzchni Rzeczypospolitej i surowo winnych ukarać.

"Sporty" w paskul Ze źródła, dobrze poinformowanego o szacherkach delegatów — paskarzy, donoszą nam, że papirosy krakowskie "sporty", które otrzymani niedawno nasi górnicy za pośrednictwem związku, znalazły się w "pasku" u naszych "przyjaciół" i cena ich zamiast 30 fenigów wynosi 70 fen.

Jedni tylko "wybrańcy" sprzedali 25 tysięcy sztuk co im przyniosło tylko 7.500 mk.

O "działalności" tych panów napiszemy obszerniej innym razem.

Ten się śmierci nie boi! „Kur. Zagłębia” pisze:

Na stacji Granica przy sprzedaży biletów dzieją się nadużycia. Oto kasjer pobiera opłatę za bilety koronami. Pewna osoba, nie mając koron, chciała wymienić w kasie marki na korony. Musząc wykupić bilet szybko, z braku czasu, zmuszona była jednocześnie zapłacić za 86 marek 155 koron.

Czy to trochę nie za dużo panie kasjerze?!

Od siebie d o d a m y, że i naszej redakcji komunikowano fakty o sprzedaży biletów przez kasjera w Granicy z zarobkiem, dochodzącym do 75 procentów!

Wykaz pracowników, poszukujących pracy, zgłoszonych w państwowym urzędzie pośrednictwa pracy w Sosnowcu do dnia 14 lutego 1920 roku: biuralistów 236, maszynistek 29, nauczycieli 9, ochraniarek 17, pielęgniarek 2, felczerów 1, sklepowych 91, inż. mech. 3, inż. elek. m. 4, techników 7, techników elek. mont. 2, magazynierów 15.

MARTA

ROMANS.

19.

Jedno tylko pozostawało:

Odnaleźć morderców, dzięki brelokowi, który pan Savanne zechciał oddać jej na trzy dni, i w razie powodzenia tych poszukiwań, zobaczyć, czy nie będzie można odebrać od nich skradzionych pieniędzy.

Ale to wydawało się bardzo wątpliwym.

Kataryniarz potrząsnął głową.

— Liczyć na to byłoby czystym szaleństwem, moja dobra pani Sollier — odparł nie myśl już o tym. Teraz trzeba się postarać, ażebyśmy mieli być skromni i tycie, o ile można, spokojne, i zoszczędzić pani i Marcie wszelkich przykrości. To już moja rzecz. Z pewnością się pogodzimy. Mam ja projekt, który pani później o-wiem, a nawet może lepszy pod względem skutku, niż szukanie wiadomości u ludzi jasnowidzących...

— To ty, Magloire, nie wierzysz w jasnowidzące? — zapytała niewidoma. — To tak jak i sędzia śledczy?

— Obecnie jestem tego samego zdania.

— A jednak przykłady...

— Tak... tak... wiem, że są jasnowidzące bardzo prawdziwe, przynajmniej tak mówią ludzie. Ale może się taka zdarzy jedna na dziesięć tysięcy i zapewne nie znajdziesz pani takiej ani w Saint-Cloud ani w Neuilly.

— Ja jednak spróbuję.

— Nie chce się pani sprzeciwić, pani Sollier. Nawet jeżeli pani chce, poszukamy razem najslawniejszego magnetyzera. Pójdiesz pani do niego... Lecz ja mógłbym się założyć, o co kto chce, że więcej nie będziesz pani wiedziała, wychodząc od niego, niż przychodząc...

Ociemniała westchnęła.

— To bardzo by może, mój dobry Magloire — odparła. — Ale bądź co bądź poradzę się jasnowidzącej, bo zdaje mi się, że, gdybym tego nie uczyniła, zawiniłabym... Zresztą coż ja ryzykuję? Co najwyżej mieć będę zawód... To nic!

— Masz pani słuszność... Od jutra, pani Sollier, poszukamy przedmiotu pani marzeń! Przybyli do Saint-Ouen.

X.

Oddawna już pani Aubin, Marja oraz inne służące restau-

Nie dane mu było dożyć momentu ugruntowania granic

Rzeczypospolitej, których był bohaterskim obrońcą. Cześć Jego pamięci!

Z Rady miejskiej w Sosnowcu.

Na czwartkowym posiedzeniu pod przewodnictwem nowoobranego prezesa p. Korzeniowskiego rada miejska załatwiła sprawy następujące:

1) postanowiono wszcząć pertraktacje z elektrownią co do cen za prąd i załatwić tę sprawę polubownie;

2) zatwierdzono etat dla ogrodnika miejskiego w wysokości 800 mk. rocznie;

3) postanowiono wypłacić służbie szpitalnej gratyfikację w ilości 12 336 mk. 25 fen.

4) postanowiono wypłacić wydalonemu robotnikom miejskim po 180 mk., o ile nie biorą zapomogi rządowej dla bezrobotnych;

5) uchwalono 200-procentowy dodatek na rzecz miasta do podatku repartacyjnego rządowego;

6) zatwierdzono pobieranie od widowisk koncertów, zabaw i t. p. 20 proc. od ceny biletu; wolne są od podatku koncerty i widowiska o wyższym poziomie artystycznym;

7) przeznaczono na zwiększenie funduszu stypendjalnego „Obrony Lwowa” dla słuchaczy politechniki lwowskiej mk. 5000;

8) załatwiono interpelację radnych żydowskich w sprawie pobicia studenta Branińskiego przez porucznika i kaprała straży kolejowej w Sosnowcu w ten sposób, że magistrat po-

czyni w tej sprawie wszystkie kroki, by zajęcie wyświetlić i by winni byli ukarani.

Ogrodnik miejski, chcąc wydać przypodobać się radzie miejskiej i uzyskać jak największy etat, tnie drzewa, że aż miło. Jednakowo osaczył akacje, kasztany, klony, jesiony i t. p., choć wiadomo, że niektórych drzew lepiej wcale nie obcinać. Będziemy więc całe lato spoziierać na gołe kiłki, sterczące na ulicy 3 Maja.

Ciekawa jest nadzwyczaj uchwata, dotycząca podatku od widowisk. Rada miejska będzie musiała orzekać, czy poziom widowiska jest wysoce artystyczny, czy też nie. Na tym tle odbywać się będą zapewne sceny nadzwyczaj humorystyczne, gdyż pp. radni mają bardzo różne gusta. Nie wyłączone też są skandale ze strony artystów i dyrektorów, którzy mogą się czuć bardzo dotkniętymi na honorze, jeżeli magistrat ściągnie z widowiska podatek, a więc uzna poziom jego nie za wysoce artystyczny. Najtrudniejsza zaś sprawa będzie z... amatorami, którzy zawsze grają bardzo artystycznie i są wogóle największymi artystami, o czym łatwo się przekonać, przeglądając roczniki „Iskry”, „Kurjera Zagłębia” i „Głosu pracy”.

Z kraju.

200 tysięcy za narzeczoną. Córka krawca B z Grzybowa, była zaręczona przed wojną z rezerwistą, którego zabrano do wojska. Potym wyjechał on do Ameryki, gdzie się dorobił znacznego majątku i niedawno powrócił do Warszawy; tutaj jednak zastał dawną narzeczoną zaręczoną z kim innym. Bogaty reemigrant, jak zaznacza prasa żargonowa, dał swemu rywalowi 200 tys. marek odstępnego za narzeczoną.

Minister kolei w ogonku czekał godzinami na bilet. Min. dr. Kaz. Bartel wywołał w sejmie wrażenie wywodami, jakie na temat praktyki paskarskiej z biletami jazdy poczynił w komisji komunikacyjnej.

Minister dr. Bartel wspominał o tym, że, aby się przekonać naocznie o nadużyciach w tym względzie, komunikowanych prasie, udał się incognito do kas kolejowych i strawił kilka godzin na bezskutecznym wyczekiwaniu na zakup biletu.

Minister kolei w ogonku czekał godzinami na bilet. Min. dr. Kaz. Bartel wywołał w sejmie wrażenie wywodami, jakie na temat praktyki paskarskiej z biletami jazdy poczynił w komisji komunikacyjnej.

Minister dr. Bartel wspominał o tym, że, aby się przekonać naocznie o nadużyciach w tym względzie, komunikowanych prasie, udał się incognito do kas kolejowych i strawił kilka godzin na bezskutecznym wyczekiwaniu na zakup biletu.

Świerdził ponadto, że w obrębie dyrekcji warszawskiej podróży w porozumieniu z urzędnikami i konduktorami po kilkakroć jeżdżą za tymi samymi biletami i że wylapano około 400 biletów z datą przedawnioną.

Minister zdał sprawę o zarządzeniach jakie poczynił, ażeby nadużyciom tym kres położył.

Telegramy.

Komunikat polski.

Warszawa, 20 lutego.

(P. A. T.)

Front lit. białoruski.

Na północ od Dźwiny nasz oddział wywiadowczy stał się w rejonie Kochanowicz z oddziałem bolszewickim, rozbił go i zmusił do ucieczki, biorąc 20 jeńców i 2 kar. maszynowe. Oddział bolszewików, któremu udało się przeprawić na południowy brzeg Dźwiny, na północny zachód od Połoka, został przez nasze rezerwy wyparty.

W dniu wczorajszym przeszli bolszewicy do oddawna przygotowywanego ataku na nasz odcinek poleski. Po zaciętych całodziennych walkach, nie bacząc na przeważające siły przeciwnika, wszystkie jego ataki odparto. W walkach tych bohaterską śmiercią na placu boju poległ: porucznik Skalski i podporucznik Chrzanowski.

Szczególnie odznaczyły się oddziały 22 i 15 pułków pieszych.

Front wotyński i podolski.

Oddziały obu frontów przeszły do akcji zaczepnej, celem odrzucenia przeciwnika bardziej na wschód od Starokonstantynowa i Płoskirowa. Po zaciętych walkach wojska nasze osiągnęły linię Pilawa—Międzybórz—Bebechy, wyparły bolszewików z tego rejonu i zadając im ciężkie straty. Zdobyć nie została jeszcze przeliczona.

W zast. szefa szt. gen.

Kuliński płk.

racji oczekiwały niewidomej.

Prawdziwą było dla nich przyjemnością, gdy mogły jej pomóc do wysiadania z dorozki i ucałować.

Weronika, pomimo wielkich cierpień, jakich doznała i jakie jeszcze przewidywała, doświadczyła głębokiej radości, widząc się otoczoną tymi słonymi sereami.

Magloire, wzruszony wielce przyjęciem, zgotowanym poczytyw kobiecie, którą uważał słusznie za swą protegowaną, ukradkiem otarł łzę rękawem.

Na wieczór przygotowano dla Weroniki powitalną wieszczerę.

Przedewszystkiem zaś umieszczono panią Sollier i Martę w skromnym mieszkanku, do kąd Magloire przniósł rzeczy z dawnego pawilonu odzwiernej.

— Mój dobry, mój drogi Magloire — rzekła do niego, biorąc go za rękę — nie znajdę nigdy dość słów do okazania ci wdzięczności, jaką mam dla ciebie w moim sercu...

— Wdzięczności! — przerwał dawny żołnierz marynarki — a to z powodu czego, pani Sollier?

— Z powodu czego? — zawołała Weronika — pytasz mnie z powodu czego... Więc to nie

nie znaczą starania, którymi mnie otaczasz, przywiązanie, którego dajesz dowód, czuwając jak ojciec nad córką mej biednej Germany. Gdyby nie ty, ooby się stało z mną pieszczoszka? Coby się stało i ze mną? Tyś nas obie uratował! Ale wszelka dobra wola ma swe granice, zwłaszcza, gdy trzeba pracy dla zarabiania na życie, pracy, od rana do wieczora! Ja też nie chcę być dłużej dla ciebie ciężarem i dlatego chcę się z tobą porozumieć i poprosić o radę...

Magloire znowu przerwał.

— Pani Sollier — rzekł — zrób to dla mnie i odpędź od siebie wszystkie te brzydkie myśli, nie żądaj odemnie żadnej rady... To jest dam pani jedną radę, ażebyś żyła spokojnie, miała zaufanie do mnie i we wszystkim na mnie polegała... Uczyń to dla mnie i nie zajmuj się swą przyszłością. Mieszkanie to zapłacone jest pani Aubin za rok zgóry, a co do reszty to się zgodzimy.

— To jest mam czynić wszystko, co pan chce?

— Najzupełniej wszystko.

— Marta wdała się do rozmowy.

— Tak... tak... babciu — rzekła, całując niewidomą. — Trzeba słuchać naszego dobrego przyjaciela... trzeba mu

ufać... nie trzeba mu się w niczym sprzeciwiać... Ja czytałam w pewnej książeczce o dobrej wróżce, która się opiekowała poczciwymi ludźmi... Magloire jest naszą dobrą wróżką... widzisz, babciu, i pozwól mu się opiekować nami, jak chce... My to mu odplacimy kochaniem.

— O! mała ma rację! — zawołał Magloire w uniesieniu.

Weronika ucałowała Martę i szepnęła:

— Droga pieszczoszko, będę posłuszna wam obojgu.

— To co innego! — wyrzekł wesoło mańkut. — Teraz wszystko pójdzie, jak po maśle... O! to mieszkanie już zapłacone za rok... Jedzenia dostarczą pani będzie mama Aubin... Jużem się z nią porozumiał...

— Ale trzeba jej płacić?

— Naturalnie... To się jej zapłaci.

— Z czego?

— Z tego!

Magloire wydobyl z kieszeni portmonetkę, grubo wypchaną i, włożywszy ją niewidomej do ręki, dodał:

— I zaręczam pani, że jest z czego.

(D. e. n.)

Na budowę floty polskiej.
Kraków, 20 lutego.
(P. A. T.)

Na wczorajszym posiedzeniu rady miejskiej uchwalono przeznaczyć 50 tys. koron na budowę floty polskiej. Do instytucji finansowych, stowarzyszeń i obywateli krakowskich wystosowała rada miejska apel o składanie jaknajliczniejszych datków na budowę floty polskiej.

Losy Turcji.

Kraków, 20 lutego.
(P. A. T.)

Według informacji dzienników niemieckich Turcja ma zamiar odstąpić Grecji Macedonję, z warunkiem, że Smyrna pozostanie przy Turcji. Wenezelos miał się w zasadzie na ten projekt zgodzić.

Min. Bartel prosił o dymisję.

Warszawa, 20 lutego.
(P. A. T.)

Przydum rady ministrów komunikuje:

Minister kolei żelaznych, dr. Bartel, wniósł w dniu wczorajszym podanie o dymisję. Naczelnik państwa, zgodnie z wnioskiem prezydenta ministrów, do próby tej się nie przychylił. Min. kolei Bartel pozostaje zatem nadal na swym stanowisku.

Z komisji konstytucyjnej.

Warszawa, 20 lutego.
(P. A. T.)

Na dzisiejszym posiedzeniu komisji konstytucyjnej rozważano sprawę konstytucji, która ewentualnie miałaby zastępować prezydenta Rzeczypospolitej. W myśl projektu rządowego ciała to składać się ma z marszałka sejmu, prezydenta ministrów i prezesa sądu najwyższego. Ks. Lutosławski wniósł, aby zamiast prezydenta ministrów wszedł do tego ciała prymas. Lewica sprzeciwiła się tej poprawce i dyskusję odroczone.

Zakaz strajków.

Warszawa, 20 lutego.
(P. A. T.)

„Nowiny Codzienne” donoszą: W związku z zapowiedzią w Berlinie strajku piekarskiego główny dowódca Noske ogłosił zakaz wszelkich strajków i agitacji strajkowej w słowie, druku i czynnie pod groźbą kary więzienia lub grzywny do 15 tys. marek.

Zarząd Drugiego Towarzystwa Pożyczkowo - Oszczędnościowego w Sosnowcu zawiadamia swych p. p. członków, że

Ogólne Zebranie członków T-wa

odbędzie się w niedzielę dnia 22 lutego 1920 roku w pierwszym terminie o godz. 3-ej popołudniu w lokalu Zjednoczenia Narodowego ul. Staro-Sosnowiecka № 16, 1-e piętro.

W razie niedojścia do skutku OGÓLNEGO ZEBRANIA w pierwszym terminie, następne odbędzie się w tymże dniu i lokalu o godz. 4-ej popołudniu i uchwały tego zebrania będą prawomocne bez względu na ilość przybyłych członków.

Porządek dzienny:

- 1) Zgłoszenie, wybór przewodniczącego i asesora zebrania;
- 2) Odczytanie sprawozdania kasowego, bilansu i sprawozdania Komisji Rewizyjnej oraz zatwierdzenie takowych;
- 3) Zatwierdzenie budżetu na 1920 rok;
- 4) Projekt dalszej działalności kasy;
- 5) Wybory członków Zarządu, Rady i Komisji Rewizyjnej;
- 6) Wnioski Władz;
- 7) Wnioski członków.

ZARZĄD.

Posel Daszyński uda się do Cieszyna.
Warszawa, 20 lutego.

W związku z propozycją rządu, zrobioną posłowi Daszyńskiemu, aby udał się na Śląsk Cieszyński dla zbadania sytuacji, odbył on konferencję z delegatem posłem Zamczarskim. Posel Daszyński prawdopodobnie uda się w tych dniach do Cieszyna.

OGŁOSZENIE.

W dniu 26 lutego 1920 r. o godz. 11 w sklepie

Szmulca Czarnosa

przy ul. Modrzejowskiej № 8 odbędzie się sprzedaż przez publiczną licytację ruchomości, składających się z niżej wymienionych przedmiotów:

1. 1 pud świec,
2. 10 tuzinów pasty.

Sosnowiec dn. 20/2 1920.

MAGISTRAT.

OGŁOSZENIE.

W dniu 26 lutego 1920 r. o godz. 11 w mieszkaniu p.

Simona Oksenhendlera

przy ul. Modrzejowskiej № 18 odbędzie się sprzedaż przez publiczną licytację ruchomości, składających się z niżej wymienionych przedmiotów:

4 paczki chustek.

Sosnowiec, d. 20/2 1920,

MAGISTRAT.

OGŁOSZENIE.

W dniu 26 lutego 1920 r. o godz. 11 w sklepie

Arona i Jankla Łenczerów

przy ul. Modrzejowskiej № 28 odbędzie się sprzedaż przez publiczną licytację ruchomości, składających się z niżej wymienionych przedmiotów:

100 garniturów męskich.

Sosnowiec, dn. 20/2 1920.

MAGISTRAT.

OGŁOSZENIE.

W dniu 26 lutego 1920 r. o godz. 11 w mieszkaniu p.

Oskara Einhorna

przy ul. Modrzejowskiej № 4 odbędzie się sprzedaż przez publiczną licytację ruchomości, składających się z niżej wymienionych przedmiotów:

2 Aparaty fotograficzne.

Sosnowiec, dn. 20/2 1920.

MAGISTRAT.

POSZUKUJE SIĘ

większej ilości słomy maszynowej (mierzwy) do wypełniania sienników.

Oferty z podaniem cen rynkowych za 1 kg. loco Będzin — lub loco stacja załadowcza i podaniem ilości należy wnieść do Zarządu Kwaterunkowego w Będzinie do dnia 23 lutego włącznie.

Zakład Instalacyjno - techniczny
„ZDROWYCZ“ Sosnowiec, Marjańska Nr. 11.
inżynier R. KOSMAŁA B-cia

wykonywują:

Centralne ogrzewania, gaz, wodociągi, kanalizacje, łaźnie, kąpiele, zaopatrywanie w gorącą wodę, elektrykę, wentylacje, suszarnie, pompy, studnie i wszelkie sanitarne urządzenia.

Pociągi handlowe z eskortą z Polski do Francji i z powrotem

Transportes Fraco-Polonais

Maison Française
M. de Brousse

Paris Brd. Melesherbes 34.

Warszawa, Krucza 46 m. 4. tel. 249-74

Składy: Jacobson & Malhomme

Elektoralna 20.

Polski Związek Zawodowy
Pracowników Przemysłowych i Handlowych
w Zagłębiu Dąbrowskim

zawiadamia swych członków, że od dnia 21 b. m. między 4 tą a 8-ą wieczorem w biurach Związku będą wydawane karty na niewielką ilość męskich pał i na materiały bieliźniane w ilości 5 metrów na każdego członka.

Należność za materiały pobierana będzie gotówką lub też potrącaną będzie z wpłaconej poprzednio sumy.

Materiałów odzieżowych Związek dotychczas nie otrzymał, przyrzeczono mu to jednak w najbliższym czasie, o ile więc członkowie życzyliby sobie je zapewnić zechcą wnieść odpowiednią kwotę ewent. dopełnić poprzednią wpłatę.

Zarząd zaznacza, że materiały wydawane będą tylko za okazaniem legitymacji członkom nie zalegającym w opłacie należnych składek.

Powiatowa Komenda Uzupełnień

11 p. p. w Będzinie.

l. dz. 2373

Odps.

Do

STAROSTWA

w Będzinie.

Będzin, dn. 14 lutego 1920 r.

W myśl ustawy Sejmowej z dnia 20 1. b. r. mają P.K.U. przeprowadzić rejestrację prawników, którzy nie ukończyli 42 lat życia.

Uprasza się zatem o zarządzenie obwieszczenia wszystkim urzędom magistrackim i naczelnikom gmin w powiecie, aby dotychczas prawnicy zgłaszali się jak w jaknajkrótszym terminie **najdalej do 22 b. m.** przy tut. Pow. Kom. Uzupełnień, przedkładając osobiste dokumenta, jak to: świadectwa odbytych studiów prawniczych, daty ukończonych studiów ewent. dyplom doktorski.

Zgłaszającym się wyda P. K. U. zaświadczenia o zarejestrowaniu.

podpisał

(—) OSTROWSKI

major.

Ubezpieczenia transportowe

z odpowiedzialnością nawet za częściowe braki załatwia i wydaje na miejscu polisy.

GLÓWNA AJENTURA UBEZPIECZEŃ
S. Lejzerowicza, Sosnowiec, ulica Czysta № 9.

Brewna ogłoszenia.

Przybłąkał się pies czarny, widać może go odebrać za zwrotem listów w biurze granicznym w Sosnowcu.

Zaginął paszport niemiecki na imię Eleonory Lewit. Zwrócić do „Iskry”.

Zaginął paszport wydany przez władze niemieckie na imię 1312942 na imię Hany Gutman.

Zaginął paszport wydany przez władze niemieckie na imię Anny Ozytawskiej.

Zaginął paszport niemiecki, karta legitymacyjna i świadectwo urodzenia na imię Szlamy Rozmarisa.

Potrzebny pracownik zegarmistrzowski zarobkowiec i także posiadam doży wybór charyzmatycznych dworzędowych warszawskich charyzmat. Kupię dobry muzykal. Rutkowski, Będzin, Kollątaja

Znaczkę pocztową używaną wszystkich wydań kupię każdą ilość lub wymienię na zegar mechaniczny. Jeździelski, Lwów, ul. Ponińskiego 1. 6. Przesyłki polecone z podaniem ceny.

I-sze Grodzieckie Stowarzyszenie Spożywcze w Grodźcu potrzebuje kierownika szwedzkiego z kucharstwem, pożądana dobre świadectwa referencyjne.

Zgubiono 17 bm., jadąc z Sosnowca do Nivodrogu przez Radochę sakiewkę z pieniędzmi etc., przepustkę graniczną i legitymacja tymczasowo wydaną przez władze polskie na imię O. Trzmiel. Łaskawy znalazca zechce zwrócić za nagrodą do „Iskry”.

Gospodyni potrzebna, inteligentna w średnim wieku, do pojedynczej osoby w Sosnowcu. Pensja mk. 200, służąca do pomocy. Zgłoszenia bez pierwszorzędnych referencji i świadectw bezcelowe. Windomęć w adre. „Iskry”.

Zaginął paszport na imię Karola Sznatra, wydany przez władze niemieckie.

Zaginął paszport na imię Felicy Reicher, wydany przez władze niemieckie.

Zaginął paszport niemiecki na imię Anny Eisenberg. Znalazca zechce zwrócić do „Iskry”.

Zaginął paszport na imię Władysława Samka wydany przez władze niemieckie.

Zaginęły 2 paszporty, jeden rosyjski, drugi niemiecki, oraz 2 patenty, wieluniński i będziniński na loteryjną rozwozową, wszystkie na imię Apolonji Kiełanowicz. Zwrócić Sosnowiec, Modrzejowska 47, stróż, za nagrodą 5 mk.

Zaginęła legitymacja żywnościowa na 6 osób i kupon na 6 osób na imię M. Haberfeld, Modrzejowska 35.

Zaginęła legitymacja żywnościowa na 6 osób i kupon na imię Eugenjusza Heftmans, oraz legitymacja na 1 osobę wraz z kuponem na imię Honoraty Molenda 1 90 marek. Znalazca zwróci do „Iskry”.

Zgubiono paszport polski na imię Sury Ryłki Zytman, 600 mk. i kor. 50. Znalazca zwróci bieżącej wdowie, Raclawicka 15, za nagrodą 100 mk.

Zgubiono pokwitowanie kasy powiatowej będzinińskiej w sumie 50 mk., na imię Abrahama Gwinkesterina na handel artykułami spożywczymi III kategorii.

Zgubiono pokwitowanie kasy powiatowej będzinińskiej w sumie 50 mk., na imię Abrahama Rechaica za patent na rozwozowy handel mianulaturą na rok 1920.

Zakład fryzjerski w Łagiszy przyjmuję wszelkie zamówienia wchodzące w zakres fryzjersko - damski. Ceny przystępne. I. Kwiniński.

Francuzka z doskon. niemieck. poszukuje miejsca stałe do dzieł lub demi place. Malobardzi elektrownia u B. Nowakowskiego.

Prasowaczka potrzebna zaraz do pralni. Ul. Polijojna № 2.

Potrzebny stróż. Kollątaja 3.

Sprzedam sak. Kollątaja 5.

Do sprzedania bilard piramidkowy 16 bil z kości słoniowej, stoły bufet. Wiadomość „Jedzi” Będzin.

Drukarz „Iskry”.